

HD 3/3-92

Krigsminnesmerke**Falne norske frivillige i Finland 1941 — 1944 — Fortsettelseskrigen**

Aftenposten har i sitt morgennr. den 14.2.92 et forvirret og ubehersket innlegg av Olav Trygge Storvik: «Protest mot krigsmonument».

Vi som har arbeidet for en realisering av et minnesmerke over falne norske frivillige i Finland forbauses over at det kan reise seg protester mot en slik sak. Vi velger å oppfatte det som uvitenhet og ikke bare ondskap.

Det var under et stort folkemøte i Norges hovedstad, Oslo by sto som arrangør, at en virkelig Finlands dag ble holdt 4. juli 1941. Hele Universitetsplassen var full av tilhørere, i de tilstøtende gatene sto også folk tett sammen for å høre appellene om at det norske folket måtte slutte opp om Finlands kamp som også var Norges kamp. Det var med store oppslag presisert at Norges grense gikk i Finland. Over alle radiostasjoner i Finland ble det sendt på finsk og svensk president Rytis tale: Finlands kamp for livet. Det var en pro-finsk stemning over hele landet. Årsaken var at Finland nok en gang ble angrepet helt umotivert. Det ble opprettet vervekontorer, og mange meldte seg. De flammende appeller som kom fra Oslos ordfører Fritz Jensen og Finlands generalkonsul Hellstrøm traff folk hjemme, bolsjevismens sanne ansikt forsto det norske folket nå var avslørt. Det som en i denne forbindelse bør merke seg er at dette møtet og flere seinere ble avholdt under okkupasjonen, og det uten tyske avdelinger eller tyske flagg.

Opp hele Karl Johans gt. var det pyntet med norske og finske flagg, i butikkvinduene var norske og finske emblemer utstilt.

Så skal en i dag, 50 år etter at ilden opphørte, bli forsøkt nektet et minnesmerke over de som falt for denne hellige sak. For oss er våre kamerater ikke døde, de er falne, og det er noe helt annet: De falt for en ide, sitt land og Norden. Det var derfor de meldte seg. Vi følte oss som Mannerheims soldater, nært knyttet til det finske folket.

Når et folk ber om hjelp i krigsnød, og får det, blir ikke det glemt. Her knyttes bånd som går ut over og inn i historien.

Det var en forutsetning at vi skulle kjempe i finske uniformer. Dette var et beklednings- og utrustningsspørsmål som finnene i den stilling de var i med fordel overlot til sine allierte tyskerne. At vi ble manipulert med etter at vi kom i uniform og satt inn på frontavsnitt der det var mest prekært var noe vi ikke kunne gjøre noe med. Men Stalins system møtte vi fra Ishavet til Kaukasus, det samme systemet vi var redde for skulle flømme inn over den skandinaviske halvøy. En stor del av oss kom til Finland, og der ble vi til Finland ble tvunget i kne og diktert en meget vond fredsavtale i 1944. Nærmere 200 norske ga sine liv for Nordens frihet.

Det blod den finske jord har sugd til seg fra våre sårede og falne rettferdiggjør et minnesmerke, noe det finske folket har godtatt ved sin aksept til minnesmerke.

Vi tror heller ikke det finske folk, ei heller myndighetene på toppplan, lar seg diktere av utenforstående hva som skal reises eller ikke i Finland. For en frontsoldat er ikke en fallen motstander noen fiende lenger, det er det mange eksempler på, ofte heller ikke en såret motstander er noen fiende lenger. Soldater mellom er ofte ridderlige. Vi kan godt forstå at stortingspresident Jo Benkow ikke vil kommentere mer denne saken som skal ha sitt utspring fra han. Flau bør han være i anstendighetens navn.

Nå når hele den siviliserte verden drar et lettelsens sukk over at bolsjevismen er knekket for alltid

skal vi som tok del i denne kampen for 50 år siden ikke få være med å ære de som bukket under?

Norge var ikke i allianse med Sovjetunionen. De norske frontkjemperne ble satt mot øst, og kom ikke i kamp med norske eller allierte enheter.

Vi som kom tilbake vil gjerne ære våre falne kamerater. Vi har sonet våre dommer, og ber derfor om å slippe å bli forfulgt slik som stortingspresidenten lader opp til, og det på en uverdigg og underfundig måte. Det henvises til hans «hvita ros». Den blir for lett skal den veies mot de norskes innsats for Finland og Norge.

Helge N. Wiig

101274